

1. STATENS BUDGETLÆGNING

1.1. Rammesystemet

Budgetlægningsprocessen påbegyndes ved, at regeringen på grundlag af sine overordnede målsætninger om den offentlige udgiftspolitik og samfundsøkonomien træffer beslutning om en samlet ramme for statens udgifter i de kommende finansår. Tilsvarende fastlægges målsætninger for kommunernes udgifter, jf. *afsnit 1.2*.

Den samlede *statslige driftsramme* omfatter samtlige driftsudgifter på ministerområderne. Endvidere medregnes udgifter til Kongehuset, Folketinget, Pensionsvæsenet og Generelle reserver. Enkelte udgiftsposter holdes udenfor. Det gælder renter af statsgælden, og det gælder konjunkturbestemte mindreudgifter som følge af det økonomiske opsving, der fuldt ud medgår til en nedsættelse af statsgælden.

Vedrørende sontringen mellem udgiftsbudget og indtægtsbudget henvises til *afsnit 3.2*.

Statens anlægsvirksomhed indgår ikke i driftsrammen, men er udskilt på et separat anlægsbudget.

Inden for rammen foretager regeringen en *prioritering* af ressourcebehovet på de forskellige delsektorer. Der foregår hermed en *nedbrydning* af den samlede statslige driftsramme i en række delrammer for de forskellige ministerområder. Finansministeriet udsender disse ministerrammer til ministerierne i marts måned.

På de enkelte ministerområder foretages dernæst på grundlag af prioriteringsovervejelser en *yderligere nedbrydning* af ministeriets driftsramme, f.eks. således at hver styrelse under ministerområdet får en ramme, inden for hvilken den skal udarbejde sit forslag til budget for det kommende år.

De forskellige udgiftsrammer

For hvert ministerområde fastsættes normalt tre udgiftsrammer: *En lønsumsramme, en budgetteringsramme og en driftsramme*. I enkelte tilfælde opdeles et ministerområde i mere end én ramme af hver type.

Forholdet mellem de forskellige rammer er illustreret i *tabel 1.1.1*.